

25η Μαρτίου 1821 Διπλή γιορτή

- **ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ**

Υπάρχουν στη ζωή του Έθνους πολλά σημαντικά γεγονότα, που αποτελούν σταθμούς στην Εθνική Ιστορία. Τέτοιος σταθμός και τέτοιος άθλος στάθηκε και το 1821.

<<Κι ακαρτέρει κι ακαρτέρει,
φιλελεύθερη λαλιά,
ένα εκτύπασε τ' άλλο χέρι,
από την απελπισιά>>.

Με τα λόγια αυτά ο εθνικός μας ποιητής **Διονύσιος Σολωμός** περιγράφει την πικρή σκλαβιά των Ελλήνων. Τετρακόσια ολόκληρα χρόνια πικρής σκλαβιάς.

Όλοι οι Έλληνες ζουν με την ιδέα του ξεσηκωμού και του λυτρωμού από τα δεσμά της σκλαβιάς.

Οι πιο ανυπόμονοι, οι πιο γενναίοι, πραγματοποιούν το παράπονο του

δημοτικού τραγουδιού:

”Μάνα, σου λέω δεν μπορώ να είμαι σκλαβωμένος. Θα πάρω το ντουφέκι μου, θα πάω να γίνω κλέφτης”.

Εκεί, πάνω στις απάτητες βουνοκορφές των κλεφτών κι αρματολών, δε ζύγωσε ποτέ η σκλαβιά, εκεί πρωτοπερπάτησε η λευτεριά.

“Η αγάπη τους για τη λευτεριά, λέει ένας Γάλλος ιστορικός, που τους έζησε στα λημέρια τους, ουδέποτε σβήστηκε στις καρδιές τους”.

Αγάπη για τη λευτεριά, πίστη στο δίκιο του αγώνα, σιγουριά για τη νίκη, φλογίζουν τις καρδιές των Ελλήνων.

Με το σύνθημα “Λευτεριά ή Θάνατος” ρίχνονται στον αγώνα και με το αίμα τους γράφουν αμέτρητα κατορθώματα.

Ασυγκράτητοι και αποφασισμένοι, με κατορθώματα προσωπικά και θυσίες ομαδικές, σπέρνουν θρύλους και υψώνουν πύργους λεβεντιάς. Χύνουν το αίμα τους και ποτίζουν το δέντρο της Λευτεριάς.

Θα πρέπει να αναρωτηθούμε πού οφείλονται τόσες νίκες, τόσα λαμπρά

κατορθώματα σ' ένα αγώνα που ξεκίνησε χωρίς οργάνωση, χωρίς εφόδια, χωρίς χρήματα, χωρίς μεγάλη δύναμη στρατού, χωρίς ξένη βοήθεια. Πολύ σοφά το εξηγεί ο μεγάλος αγωνιστής **Μακρυγιάννης**:

“Όταν οι λίγοι αποφασίσουν να πεθάνουν και πάρουν αυτήν την απόφαση, λίγες φορές χάνουν και πολλές φορές κερδίζουν”.

Ήταν κατόρθωμα λεύτερων ήδη ανθρώπων. Ένιωθαν μέσα τους λεύτεροι και πριν πιάσουν τα όπλα. Τραγουδούσε η ελπίδα των βασανισμένων γενιών που πέρασαν. Ακούγονταν η φωνή του “Κρυφού Σχολειού”.

**Απ' έξω μαυροφόρα απελπισιά,
πικρής σκλαβιάς χειροπιαστό σκοτάδι...
Βραχνά ο παπάς, ο δάσκαλος εκεί,
θεριεύει την αποσταμένη ελπίδα,
με λόγια μαγικά: "Μη σκιάζεστε στα σκότη.
Η λευτεριά, σαν της αυγής το φεγγοβόλο αστέρι
της νύχτας το ξημέρωμα θα φέρει”.**

Σήμερα τιμούμε τον **Ρήγα Φεραίο, τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, τον Αθανάσιο Διάκο, τον Παπαφλέσσα** και τους άλλους γενναίους αγωνιστές, αλλά κυρίως τιμούμε τον ανώνυμο ελληνικό λαό, τα ανώνυμα παλικάρια του 1821, που πολέμησαν και σκοτώθηκαν για την Ανάσταση του Γένους.

Το θάρρος και η γενναιότητα των αγωνιστών του 1821 ας γίνουν οι οδηγοί που θα κατευθύνουν τις πράξεις μας.

- **ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ**

Η 25 Μαρτίου όμως είναι και σπουδαία γιορτή της θρησκείας μας.

Είναι ο **ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.**

Τέτοια μέρα ο αρχάγγελος Γαβριήλ ανήγγειλε στην Παρθένο Μαρία, την Παναγία μας, ότι θα φέρει στον κόσμο τον Σωτήρα Χριστό και της έδωσε έναν ολόλευκο κρίνο. Η Παναγία στην αρχή ξαφνιάστηκε, αλλά ο αρχάγγελος της εξήγησε ότι ο Θεός αυτήν διάλεξε να γεννήσει τον Ιησού Χριστό. Και τότε εκείνη δέχτηκε και είπε. <<Ας γίνει το θέλημα του Θεού>>

